

Godzina święta
z modlitwą intencji Światowych Dni Młodzieży

0.2 - CELEBRACJA WPROWADZAJĄCA

Rozpoczynając cykl wspólnych i indywidualnych modlitw, przeżywanych według propozycji nazwanej „Miłosierdzie w tajemnicach różańca. Godzina święta z modlitwą intencji ŚDM”, zaleca się najpierw przeżyć celebrację wprowadzającą. Pomaga ona uczestnikom lepiej zrozumieć charakter i znaczenie Godziny świętej.

Wprowadzenie: „Jezus wziął ze sobą uczniów”

Śpiew na wystawienie: *O zbawcza Hostio* lub inny. Dokonując wystawienia Najświętszego Sakramentu celebrans może przez chwilę trzymać w rękach uniesioną w górę monstrancję, aby pomóc wszystkim zgromadzonym z jeszcze większą wiarą przywitać Pana, oddać Mu pokłon i trwać przed Nim w chwili milczącej adoracji. Potem kładzie monstrancję w miejscu, w którym Najświętszy Sakrament jest adorowany.

Chwila ciszy.

L1: Z Ewangelii według św. Mateusza (26,36-38): „Wtedy przyszedł Jezus z nimi do ogrodu, zwanego Getsemani, i rzekł do uczniów: «Usiądźcie tu, Ja tymczasem odejdę tam i będę się modlił». Wziąwszy z sobą Piotra i dwóch synów Zebedeusza, począł się smucić i odczuwać trwogę. Wtedy rzekł do nich: «Smutna jest moja dusza aż do śmierci; zostańcie tu i czuwajcie ze Mną!».

P (prowadzący): Wielbimy Cię, nasz Panie i Zbawicielu, w Twej nieskończonej miłości, jaką nam okazałeś. Przyszedłeś od Ojca, aby świat zbawić, a gdy nadeszła Twoja godzina, zabrałeś ze sobą uczniów i poszedłeś z Nimi do Ogrójca, aby się modlić. Dziś, w pierwszy czwartek miesiąca, przeżywając tę świętą godzinę, prosimy Cię z wiarą: Zabierz nas ze sobą w to niezwykle miejsce, do Ogrójca, tam, gdzie Ty się modliłeś. Daj nam łaskę modlitwy i czuwania. Zdajemy sobie sprawę, że nikt z nas nie zbliży się do Ciebie i Twoich przeżyć o własnych siłach. Tylko dzięki Twojej łasce i mocy Twego Ducha możemy się z Tobą zjednoczyć. Błagamy, abys nappełnił nas Twoim Duchem. Prosimy o Niego w cichej modlitwie i wspólnym śpiewie.

Chwila ciszy.

Śpiew: *Duchu Święty, przyjdź* lub inny śpiew.

Część pierwsza: „Czuwajcie ze Mną”

P: Pragniemy w ten szczególny wieczór czuwać z Tobą, Panie. Pragniemy, wpatrując się w Twoje święte oblicze głębiej zrozumieć, dlaczego nasi bracia i siostry, żyjący przed nami, nazwali tę szczególną modlitwę „Godziną świętą”. Pozwól nam, miłosierny Jezu, lepiej poznać tajemnicę tej szczególnej godziny. Chcemy wsłuchać się w krótkie wyjaśnienia, a po każdym z nich pozostać przed Tobą w cichej modlitwie, aby od Ciebie samego przyjąć pełniejsze światło, rozjaśniające prawdę tej godziny.

L2: Zanim pojawiała się nazwa „Godzina święta”, wszystkie pokolenia uczniów Pana wsłuchiwały się w Jego słowa, w których mówił o „swojej godzinie”. Długo czekał, aby ona nadeszła. Św. Jan Apostoł zapisał taką modlitwę: „Teraz dusza moja doznała lęku i cóż mam powiedzieć? Ojcze, wybaw Mnie od tej godziny. Nie, właśnie dlatego przyszedłem na tę godzinę” (J 12,27). Wyjątkowość czwartkowej modlitwy wynika najpierw z tego, że przez nią, jednocząc się z Jezusem w Jego modlitwie w Ogrójcu, wchodzimy w Jego godzinę, w ten święty czas odkupienia, w najpełniejsze objawienie nieskończonego miłosierdzia Boga. Pomyślmy o tej prawdzie w ciszy.

Chwila ciszy.

L1: Ewangelia mówi, że Jezus często odchodził na modlitwę, ale zawsze odchodził sam. Niekiedy na całą noc. Tym razem, w Wielki Czwartek, nie odszedł sam. Wziął ze sobą uczniów. Chciał, aby Oni byli przy Nim. Mówił do nich: „Czuwajcie ze Mną”. Była to dla nich niezwykła sytuacja. Mieli nie tylko patrzeć na modlącego się Jezusa lub słuchać Jego modlitwy, ale trwać w szczególnej jedności z Jezusem. Świętość modlitwy Jezusa promieniowała na nich, mimo ich słabości. Pomyślmy w ciszy o tym, że Jezus nas zaprasza do szczególnej bliskości z sobą w Jego modlitwie.

Chwila ciszy.

L2: Przeżywamy naszą modlitwę przed wystawionym Najświętszym Sakramentem. Każda chwila spędzona przed Panem, obecnym pośród nas w znaku chleba, jest naznaczona świętością. Jest to święte miejsce, gdyż jest tu obecny Pan. Jest to święty czas, gdyż spotykamy się z Nim. Jest to święte działanie, gdyż jednoczymy się z Nim w Jego modlitwie. Módlmy się w sercu i pozwólmy, aby ogarnęła nas świętość obecności Pana.

Chwila ciszy.

P: Uwielbiamy Pana, w Jego świętości i Jego nieskończonej miłości. Uwielbiamy Go, gdyż zaprasza nas, abyśmy byli jedno z Nim. On Święty, otwiera przed nami, grzesznikami, swój boski świat. W swoim miłosierdziu niszczy grzech i obdarza łaską. Daje nam udział w swojej świętości. Niech więc wznosi się ku Niemu nasza pieśń uwielbienia.

Dłuższy śpiew uwielbienia, np.: *Będę śpiewał Tobie, mocy moja* lub *Chwałę Ciebie, Panie* albo *Jesteś Królem* albo *Kłaniam się Tobie* lub inny śpiew.

Część druga: „Módlcie się, abyście nie ulegli pokusie”

P: Dziękujemy Ci, najlepszy Panie, za dar Twojej modlitwy. Dziękujemy Ci za Twoją obecność. Pragniemy w dalszej części naszego czuwania przy Tobie prosić Cię, abyś pomógł nam w naszej modlitwie. Wiele razy wzywałeś nas do modlitwy. W Ogrójcu mówiłeś: „Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie; duch wprowadzie ochoczy, ale ciało słabe” (Mt 26,41). Naucz nas, Panie, modlić się.

L3: Tak często wzywałeś nas, Panie, do czujności. Mówiłeś o czuwaniu w przypowieściach, w napomnieniach, w przestrobach. Ze szczególną mocą słowo „czuwajcie” brzmi w Ogrójcu, gdyż tam powtarzałeś je wielokrotnie. Prosimy Cię, Panie, naucz nas czuwać i pomóż nam pokonać wszystkie przeszkody, które usypiają naszą uwagę.

L4: Jezu, Synu Boga żywego, *zmiłuj się nad nami.*

Jezu, odblasku Ojca,

Jezu, jasności światła wiecznego,

Jezu, królu chwały,

Jezu, słońce sprawiedliwości,

Jezu, Synu Maryi Panny,

Jezu najmiłszy,

Jezu przedziwny,

Jezu, Boże mocny,

Jezu, Ojciec na wieki,

L3: Mówiłeś, Panie Jezu, w Ogrójcu: „Czuwajcie i módlcie się”. Połączyłeś czwanie z modlitwą. Mamy czuwać przede wszystkim na modlitwie. Bez modlitwy, bez rozmowy z Tobą, wsłuchiwania się w Twoje słowa, przedstawiania Ci naszych problemów, nie potrafimy czuwać. Gdy się modlimy, Ty sam przenikasz nasze życie i uzdalniasz nas do czuwania. Dziękujemy Ci za dzisiejszą modlitwę, za „Godziny świętą” i prosimy, abyśmy ją pokochali, abyśmy się jej nauczyli, abyśmy odkryli jej niezwykle

znaczenie. Niech modlitwa przed Tobą, ukrytym w Najświętszym Sakramencie, modlitwa, w której jesteśmy blisko Ciebie w Twojej męce, stanie się potrzebą naszego serca. Prosimy Cię o ten dar, nasz miłosierny Panie.

L4: Jezu najmoźniejszy, *zmiłuj się nad nami.*

Jezu najcierpliwszy,
Jezu najposłuszniejszy,
Jezu cichy i pokornego serca,
Jezu, miłośniku czystości,
Jezu, miłujący nas,
Jezu, Boże pokoju,
Jezu, dawco żywota,
Jezu, cnót przykładzie,
Jezu, pragnący dusz naszych,
Jezu, Boże nasz,

L3: W Twoim wezwaniu do czuwania i modlitwy, uświadamiałeś nam, że są one konieczne, aby pokonać pokusę. Wiedziałeś, że nawet wtedy, gdy nasz duch jest ochoczy, to ciało jest słabe. Ulegamy więc senności na modlitwie, jesteśmy rozproszeni, nie zawsze potrafimy całym sercem trwać przy Tobie i całym umysłem ogarniać Twoje misterium. Przepraszamy Cię, Panie, za wszelkie braki w naszej modlitwie i prosimy o łaskę modlitwy pełnej wiary i miłości.

L4: Jezu, wesele Aniołów, *zmiłuj się nad nami.*

Jezu, królu Patriarchów,
Jezu, mistrzu Apostołów,
Jezu, nauczycielu Ewangelistów,
Jezu, męstwo Męczenników,
Jezu, światłości Wyznawców,
Jezu, czystości Dziewic,
Jezu, korono wszystkich Świętych,

P: Pozostańmy w dłuższej chwili ciszy. Powróćmy myślą do naszej modlitwy. Rozmawiajmy z Jezusem o niej. Niech wzniesie się ku Niemu, z głębi naszych serc, błaganie o wypełnienie Jego nauki: „Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie. Duch wprawdzie ochoczy, ale ciało słabe”. Po modlitwie indywidualnej zjednoczymy się w odmawianiu dziesiątka różańca, tajemnicy modlitwy w Ogrójcu.

Dłuższa chwila ciszy.

L4: Prowadzi dziesiątek różańca.

Śpiew: *Jezus, najwyższe Imię* lub *Chrystus, Chrystus* albo inny śpiew.

Część trzecia: „Wstańcie, chodźmy”

P: Umocnieni darem Twojej sakramentalnej obecności i łaską Twojej modlitwy w Ogrójcu, pragniemy Ci, najłaskawszy Panie, zawierzyć sprawę Kościoła i świata, problemy naszych rodzin i nas samych. Do nich nas posyłasz. Im pragniemy zanieść otrzymane od Ciebie dary.

L1: Modlitwa Pawła VI o powołania kapłańskie i zakonne: O Jezu, Boski Pasterzu, który powołałeś Apostołów, aby ich uczynić łowcami dusz, pociągnij ku Sobie gorące i szlachetne umysły młodych i uczyn ich Swoimi naśladowcami, i Swoimi sługami. Spraw, by dzielili Twoje pragnienie powszechnego odkupienia, dla którego ponawiasz na ołtarzach Swoją Ofiarę.

Ty, o Panie, który zawsze żyjesz, aby się wstawiać za nami, otwórz przed nimi horyzonty, by dostrzegli cały świat, w którym wznosi się prośba wielu braci o światło prawdy i ciepło miłości, by odpowiadając na Twoje wołanie przedłużali tu na ziemi Twoją misję, budowali Twoje Ciało mistyczne – Kościół i byli solą ziemi, i światłością świata.

Rozszerz, o Panie, Twoje miłościwe wołanie również na wiele serc kobiecych, czystych i wielkodusznych, i wlej w nie pragnienie doskonałości ewangelicznej, oddania się służbie Kościoła oraz braciom potrzebującym pomocy i miłości. Amen.

L2: Prosimy Cię, Panie, o błogosławieństwo dla wszystkich, którzy przygotowują Światowe Dni Młodzieży w Krakowie, za wszystkich ludzi młodych, aby nie zmarnowali ofiarowanej im szansy odnowy wiary i miłości. O ten dar prosimy przez wstawiennictwo Maryi, odnawiając wezwania z litanii do Matki Bożej Miłosierdzia.

L1: *Kyrie elejson, Kyrie elejson.*

Chryste elejson, Chryste elejson.

Kyrie elejson, Kyrie elejson.

Boże Ojczy bogaty w miłosierdzie - zmiłuj się nad nami.

Synu Boży objawiający miłosierdzie Ojca,

Duchu Święty, źródło miłości i miłosierdzia,

Święta Trójco, Jedyne Boże poprzez swoją Opatrzność opiekujący się całym stworzeniem.

Matko pięknej miłości, módl się na nami.

Matko miłosierdzia,
Matko litości i łaski,
Matko ofiarności i dobroci,
Matko poświęcenia i służby,
Wszechmocy błagająca,
Szafarko Bożego miłosierdzia,
Ucieczko grzeszników i winowajców,
Wspomożycielko głodnych i spragnionych,
Schronienie bezdomnych i tułaczy,
Opiekunko ubogich i uciśnionych,
Obrończyni wdów i sierot,
Drogowskazie błądzących i zagubionych,
Oređowniczo upośledzonych i zniewolonych,
Nadziejo uwięzionych i osamotnionych,
Pociecho wąpiących i zrozpaczonych,
Ostojo cierpiących i konających.

P: Módlmy się: Boże w Trójcy Świętej jedyny, który jesteś Miłością Miłosierną, prosimy Cię pokornie przez wstawiennictwo Matki Miłosierdzia - przebac nasze grzechy, ulecz słabości, rozerwij kajdany zniewolenia, umacniaj w chwilach doświadczeń i wspieraj w przeciwnościach losu. Naucz nas też postępować drogą Twoich przykazań i błogosławieństw oraz pełnić uczynki miłosierdzia, byśmy stając się solą tej ziemi i światłem świata mogli dążyć do trwałego zjednoczenia z Tobą w niebie. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

L2: W cichej modlitwie przedstawmy Panu wszystkie intencje, które nosimy w naszych sercach. Ogarnijmy modlitwą Kościół i świat.

Chwila ciszy.

P: Dziękujemy Ci, Panie, za dar dzisiejszej modlitwy, za łaskę „Godziny świętej”. Kończąc ją prosimy, abyś nas pobłogosławił. Dotknij swoją łaską naszych serc, abyśmy nie zmarnowali żadnego z darów, które nam dziś ofiarowałaś.

Śpiew: *Przed tak wielkim* lub inny.

Błogosławieństwo, śpiew uwielbienia i śpiew na zakończenie.